

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. Z.**, zast. JUDr. Irenou Kohoutovou, advokátkou, se sídlem Kroměříž, Komenského nám. 381, proti žalovanému: **Městský úřad Kroměříž**, se sídlem Kroměříž, Velké náměstí 115, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2006, č. j. 57 Ca 33/2006 - 4,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupkyni žalobce JUDr. Ireně Kohoutové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 27. 9. 2006, č. j. 57 Ca 33/2006 - 4, odmítl návrh žalobce ze dne 3. 7. 2006, kterým se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 50000 Kč, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že žaloba směřuje proti prvostupňovému správnímu orgánu, nikoliv proti druhostupňovému, proto soud návrh podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) podání označené jako odvolání, které však neobsahovalo žádné námitky proti tomuto usnesení.

Krajský soud v Brně považoval zmíněné podání za kasační stížnost a usnesením ze dne 21. 11. 2006, č. j. 57 Ca 33/2006 - 10, vyzval stěžovatele k doložení plné moci udělené advokátovi a k doplnění kasační stížnosti o údaj o doručení napadeného usnesení, rozsah jeho napadení a důvody kasační stížnosti. Stěžovatel v podání ze dne 8. 12. 2006 odkázal na problémy v komunikaci se svým zástupcem JUDr. H. a omluvil se, že požadavku soudu nemůže vyhovět.

Krajský soud v Brně poté přípisem ze dne 11. 1. 2007, č. j. 57 Ca 33/2006 - 13, poučil stěžovatele o možnosti ustanovení zástupce soudem. Stěžovatel následně podáním ze dne 15. 1. 2007 požádal o ustanovení zástupce.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 1. 2007, č. j. 57 Ca 33/2006 - 21, ustanovil zástupkyni stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Irenu Kohoutovou, advokátku. Krajský soud v Brně poté usnesením ze dne 6. 3. 2007, č. j. 57 Ca 33/2006 - 22, přiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6. 3. 2007, č. j. 57 Ca 33/2006 - 23, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé proti komu směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, jaké důkazy navrhuje provést a návrh výroku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Soud současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 13. 3. 2007.

Podáním ze dne 10. 4. 2007 zástupkyně stěžovatele požádala o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, neboť stěžovatele vyzvala k dodání podkladů, které má ovšem podle tvrzení stěžovatele JUDr. J. H., kterého stěžovatel nemůže zastihnout v kanceláři, jelikož je již důchodového věku.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 12. 4. 2007, č. j. 57 Ca 33/2006 - 26, prodloužil stěžovateli lhůtu k doplnění kasační stížnosti do 5. 5. 2007. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 17. 4. 2007.

Dne 31. 5. 2007 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah podání stěžovatele a dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 57 Ca 33/2006 - 4, ze dne 27. 9. 2006, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá,

a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatel v posuzované věci neučinil.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelem za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl prostřednictvím své zástupkyně řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátkou. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Odměna zástupkyni stěžovatele JUDr. Ireně Kohoutové, advokátce, která byla stěžovateli ustanovena usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 57 Ca 33/2006 - 21, ze dne 31. 1. 2007, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši 2100 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) této vyhlášky) a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý úkon. Zástupkyni stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 2400 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

